

Strážný anděl

Lenka Filipová

V čalounění prázdné židle
Je zapadlý malý vltavín
Nad ním lehce pohnul křídlem
Bílý živý polostín

Já vím, že nikdy nejsem sama
Ikdyž si tak někdy připadám
Je tu se mnou můj strážný anděl
A má tvou tvář, kterou tak důvěrně znám

Něžně dotkne se mých spánek
V tu chvíli cítím zvláštní chlad
Je tu se mnou můj strážný anděl
A učí mě nenávidět a milovat

Zadrží pohyb mých rukou
Když mohl by nechtě ublížit
Vkládá světlo do mých očí
Co všechno znamená to slůvko "být"

Lidé stárnou, fotky žloutnou
I ta tvá rozesmátá odlétá
Když dlouze zadívám se na ni
Můj strážný anděl přilétá